

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Olim tempore legis antiquae quando deus voluit aliquem
populum exasperatus affligere**

[Basel], [s.a.]

[C]um vero sapientissim deus nihil [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-294517](#)

imperatore: apparuit signū rubeuz dñice crucis: et haste multe in aere: et sequitur strages maxima xpianoz in Ronciual: Item circiter annū. Ab illesimū ducentesimū resplenduerūt in aere patenter cruces diuersoz colorz numero quinqz: et p. fligati sunt Saraceni a cristianis. cruce signatis: et recuperatur cōstantinopolis a cristianis: sicut ibidem impator baldumus comes Islandrie. et turcoz regnū mirabiliter amplia tur. Et circiter annū dñi. Ab illesimū. ducētesimū vicesimuz. cecidit ex aere lapis grandis habēs signū crucis et ymaginez cristi expressam cū inscriptione Ihesus nazarenus rex iudeorum. Et statim postea turci horribiliter vastant hungariam et poloniam. Sepe aut̄ sanguis e celo id est ex aere fluxit. et exinde miranda sunt subsecuta. Istis itaq; premissis expausit nunc cor meū et emotū est de loco suo. videns qd dieb⁹ ist⁹ pessimis. cruces a xp̄o super hoies multipliciter mittuntur. qd eproximo emineat aliqua grauis cruciatio.

Olim vero sapientissim⁹ deus n̄ hil frustra agat et sine causa et cūctre eius actiones ad nostrā sint istructionē vel reprehensionē. vertit apud multos in dubiū. q̄re hoc tpe plus solito iste cruces ingeminant et super hoies multipliciter cadūt. Ad evidentiā hui⁹ ambiguatatis arbitror et existimo prima fronte rationabiliter fore dicendū. scz qd popa penitētia et orationes humillimas ip̄e christus tante nouitatis auctor ante omnia interrogand⁹ seu invocandus venit Mimirum quoniam in rebus arduis et magnis. diligentior est inquisitio facienda: vt notetur in glosa. cap. nup. viij. q. iiij. Et in glosa. cap: cōmunis. xx. distinctōe Et ob defectū necessarie inq̄stīōne defecerūt aliquantisp filij et maiores israel qd olim antequā interrogauerūt os dñi suscepérūt et cōmedebāt de cibarijs gabaonitar̄. vt habeat Josue. ix. Et idē q̄si Esiae. xxx. vbi. pp̄heta reprehēdit pl̄im illi⁹ t̄pis dicēs. Cle filij desertores dicente dño vt facerent p̄silij et nō ex me: et ordiremī telam et nō p̄sp̄m meum. Sequit̄: et os meū nō interrogastis sperātes p̄silij aliunde. Volens igitur rex Josaphat h̄mōi erroē vitare. pressus fortiter ab hostib⁹ dixit corā ceru p̄pli. iiij. Para. xx. Cū ignoremus qd agere de-

habeat nūl
Ronciat
lendencia
unq; p
et recip
gator d
ter amplia
vicelins;
x ymagis
is retudo
re flupt; q
llie expan
q diev; ill
ntur. q

Iesu m
tions d
ad mules
mianas i
ambigu
iter foro n
nas ipeti
nd; seu li
duis et mo
etur in glo
e. distinc
quantit; fi
os dñs sicut
abef John.
os illi; q
s filii cō
dequicat
volens latu
er abdoto
qd agit

bēamus hoc solū habem⁹ resldui vt oculos n̄os in te dirīga
mus Hac itaq; responstone p̄missa nihil restat nisi vt leuem⁹
oculos ad xp̄m iesū crucifixū dicētes in humilitate spiritus.
O iesu xp̄e fili dei viui; dignare nos famulos tuos in hac gra
ui pplexitate p̄stitutos, misericorditer docere et illūsinare p̄ re
uelationē: v̄l ad min⁹ p̄ oracula p̄dicātum vt mereamur in
telligere que sit voluntas tua in antedictis crucibus: cum vt
premissum est. tu nihil frustra facis. Quāuis nēpe ego sim
de mīmis in nūero p̄dicantū ne tñ canis mut⁹ reputet: cum
venia maioꝝ: aliq̄ documēta eructare statuo et in mediuz ad
ducere: q̄ verislr puto: de volūtate dei hoib⁹ fore p̄dicāda
fortiter etiā existimās q̄ alioꝝ eminētes: et excellēter docti: ex
his paruis: mouebunt̄ maiora retexere. Prīmū nēpe ho
nestissime dici potest: q̄ iesus xp̄s nō valet diutius absq; indi
gnatiōe et querela sive portētis sustinere: ex q̄ cernit crucē su
am (quā ipē elegit p̄ salutē n̄a. quāue amauit: et in q̄ nudus
pepēdit ac totū mundū suo sanguine redemit) in obliuionem
penit⁹ venisse. Quare siqdē dictā crucē ascendit et elegit. Jo
hannes andree sup ca. fidei de sū. trini. et fi. catho. in cle. doctri
naliter ostēdit: assignās q̄ttuor causas. Prima: vt in illa pen
dens in aere: se inter deū et hominem mediatorem ostēderet vt
notaf p̄me ad Thymotheū. ij. et p. distin. cap. qm̄. Secda causa
vt damna q̄ obuenerat p̄ lignū p̄mis parētib⁹ vertitū in ligno
crucis restauraret. Tertia causa vt diabolū q̄ p̄ lignū vince
bat: in ligno vincere. Has enim causas exp̄mit Gregor⁹ in p̄fa
tione de cruce videlicz. Qui salutē hūani gñis r̄c. Et de pse.
distin. j. ca. inuenim⁹. Et in cle. si dñm de reli. et vene. lctōꝝ.
Quarta causa. vt euidenter ostenderet. p̄ qb⁹ restaurandis
patiebat scz superis angeloz ruinis implēdis. p̄ iustis & lim
bo inferni educendis: p̄ amicis colligēdis: p̄ inimicis recon
filiādis. hec ibi. Iste de cruce ista dicit Paul⁹ ad ephe. v. Per
crucez interficiēs inimicicias in semetip̄o. Ipra Inimicicias
scz q̄ erant inter deū et gen⁹ humanū. In semetip̄o. i. in ppria
passione. Item p̄ maiori crucis exaltaciōe et utilitate. vi
deat glo. ca. crucis de psc. dist. 3. vbi q̄ritur q̄re festū crucis ce
lebrat: in q̄ dñs fuit de honestat⁹: et nō festū asine. in qua fuit
in die palmarū honorat⁹ dicit. q̄ laus exhibita dño in asina

A iij

suit mūdāna de q̄ nō est curandū s̄ in cruce facta est n̄a redē
ptio. Nisi em̄ crux ista p̄digna esset et amabilis. sc̄iūs Andreas
nō tam desiderāter vidēs crucē p̄priā exclamasset dices.
O crux ammirabilis. o crux incenarrabilis: q̄ p̄ totū munduz
rutilas suiscipe discip̄lm xp̄i. nō me p̄mittas errare sicut ouē
non habentē pastore. O bona crux q̄ decorē et pulchritudinē
de mēbris dñi suscepisti tē. Itē de utilitate crucis a q̄ illius
dilectione notandū est de p̄se. di. viij. cap. postea et alia ibidē.
Et di. v. ca. nūquid non om̄ia carismata sacerdotalis misse-
rū crucis signaculo et figura p̄ficiuntur. Nūquid baptisimatis
vnda-nisi cruce sc̄ificata peccata relaxat. Et vt cetera p̄terea
mus sine crucis signaculo q̄s sacerdotij grad⁹ ascēdit? Quid
plura? In baptismo: in vunctione extremarī confirmatione
in cibo et potu er' in quoq̄ periculo: crucis signo semp̄ vi-
dum est. Et quantū dyabolus crucis signū p̄timescat vide ex-
emplum optimū. In dyalo. gregorij li. iij. ca. vij. de iudeo re-
cubēte in tēplo apollinis: cui demones non poterāt nocere:
quia licet fuit vas vacuū: attāmē signatū. Unde beat⁹ Frā-
cisc⁹ vbiq̄ vidit crucis signū: dixit in feruore mētis. Ado-
ramus te sanctissime dñe ielu christe: hic et ad om̄ies ecclesias
q̄ sunt in vniuerso mundo: qz p̄ tuam sc̄tam crucem redemisti
mundū. Itē glo. ca. ecclasiasticaz institutionuz. di. xj. dicit q̄
canonica scriptura docet in fronte et in alijs membris signacu-
lum crucis debere fieri: vt premissum est in ca. postea de p̄se.
di. viij. et in ca. nunqd de p̄se. di. v. Uerūramē videt signū cru-
cis traxisse originē ex veteri testamēto Quia cū angelus de-
beret occidere p̄mogenita egypti: preceptū ē filijs israel vtrū
q̄ postē liniri de sanguine agni ad modū thau l̄fe: q̄ est ad mo-
dū crucis. Et dī q̄ Jacob cancellatis manib⁹ suis beneditit
filijs ioseph sc̄z estralm et manasse. Itē in Ezechiele legitur q̄
cū apparuissent ei sex viri vasa habētes in manib⁹ et qdam vir
apparuisset in medio eoz habēs atramentū ad renes: dīs dī-
xit ad eū. Signa thau in frōtib⁹ dolentiū et gemētiū. Ex p̄-
dictis effluēter satis innotescit notabilitas: sanctitas: et mag-
nitudo crucis supbenedicte. In ea q̄ppe tñ et tam vigilanter
ille magn⁹ paul⁹ studuit vt diceret. s. ad coz. ii. Nō iudicauī
me aliquid scire inter vos: nisi ibcū et hūc crucifixū. Et idem ad

gal. vi. Mibi autem absit gloriari: nisi in cruce domini nostri Iesu Christi
per quem mibi mundus crucifixus est: et ego mundo. Subdit:
de certe nemo mibi molestus sit: ego enim stigmata domini no-
stri Ihesu Christi in corpore meo porto. O virtutis excellentes cleri-
ci divites: voluptatibus dedit: dimisso vanitate studio et spre-
tis mundanis gaudios de sola cruce gloriari delectarentur. Sed
illam propter dolor non sufficiente honorant: neque etiam predecen-
ter adorare pretendunt. Ut igitur magis ac magis eam reuera-
mur et colamus: deus mittit hunc diebus ad nos tot crucis pro
vno memoriali: quod non fallor: pie credendum est. Si igitur quispiam
de virtute efficacia et utilitate plura scire cupiscat inveniatur
legendas scilicet Andree: de inuentione et exaltatione scelae crucis. Le-
taniae minores Lypriani et Justine. Et hec pauca sufficientia
ad deductionem huius primi documenti.

Secundum documentum non imperiale
timenter publice predicandum quod dici potest: quod deus
magnopere est offensus: quia duo genera hominum non ces-
santer totiens ihelum christum crucifigere qui semel pro pecca-
tis eorum crucifixus fuit et mortuus. Primi sunt illi qui ab-
soluti post pascha: mox ad vomitum redeuntes reciduant:
et peccata sua reiterare minime pertimescant: ut potest sunt
fornicatores concubinarii et adulteri: pomposas vestes dese-
rentes: insurias remittere nolentes: falsi monetarii: possessio-
res rerum alienarum: dolosi mercatores necnon et clerici
alii. Hujenim singuli de quibus est hic sermo haud dubium
confessi sunt dicta peccata promittentes quod illa non facerent
Mibilominus tamen paucos valde contemplantur ex istis
pellem mutasse: sed in eo statu adhuc perseverant: quem ha-
bent ante confessionem. Et de istis clamat Paulus ad he-
breos. sexto. Hunc sunt rursum crucifigentes sibi metipsis filii dei.
Quomodo hoc fieri possit: patet per quendam contempla-
torem deuotissimum: qui dicit pectus mortale similitudinem ha-
bere cum instrumento habente quoniam detes acutissimos. Si em-
quispiam huiusmodi instrumentum mittit in corpore alicuius istic
illi quoniam vulnera. Sic moraliter: quod peccat mortaliter: quoniam
vulnera renouat in corpore Christi: duxit taxat quantum in eo est.

A iiiij